

Arrest

nr. 65 014 van 19 juli 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Chinese nationaliteit te zijn, op 11 april 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 maart 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 21 april 2011 met referentnummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 25 mei 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 juni 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat P. PALITANS loco advocaat S. VAN ROSSEM en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster kwam volgens haar verklaringen op 21 juni 2010 het Rijk binnen en diende op diezelfde dag een asielaanvraag in. Op 10 maart 2011 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde over de Chinese nationaliteit te beschikken, tot de Tibetaanse bevolkingsgroep te behoren en afkomstig te zijn uit Nepal. Uw ouders ontvluchtten in 1980 Tibet, Volksrepubliek China omdat er veel mensen tijdens demonstraties werden gearresteerd en gedood en omdat er een oorlog gaande was in Tibet. U werd geboren in 1984 in Kathmandu. In 1985 verhuisden uw ouders met u naar Chalsa Solokhumbu omdat ze niet als Tibetaanse vluchtelingen in Kathmandu wouden leven. In Solokhumbu was uw vader lid van de "Nelen Khang." Daarom werden uw ouders samen met enkele anderen op 13/02/2009 door de Maobadi dood geschoten op de terugweg van Salleri. U diende bij de politie klacht in tegen de maoïsten. Een week later kwamen de maoïsten u thuis zoeken omdat u een klacht tegen hen had ingediend. U was echter niet thuis. Toen u dat vernam vertrok u naar Kathmandu. In Kathmandu nam u op 10/03/2010 deel aan de "Free Tibet"-demonstratie. U werd door de politie gearresteerd. U werd drie dagen vast gehouden en kwam vrij na het ondertekenen van documenten waarin u beloofde niet meer te zullen demonstreren. Er werd u gezegd dat er een proces tegen u zou worden gevoerd. Op 10/05/2010 had u vijf Tibetaanse dorpelingen uit Chalsa te logeren. De politie viel bij u binnen en stelde veel vragen waarom er een bijeenkomst was en ze dacht dat jullie gingen demonstreren. De politie beschuldigde u ook van prostitutie. U werd gearresteerd en twee dagen vast gehouden. Nadat u opnieuw een document ondertekende dat u geen pro-Tibetaanse activiteiten zou ontplooiën in de toekomst werd u vrijgelaten. Twee weken na uw vrijlating had u opnieuw twee Tibetanen uit Solokhumbu had te logeren voor één nacht. De politie kwam u de volgende dag opnieuw zoeken. U was echter niet thuis. De twee Tibetanen konden vluchten. U vernam het van de eigenaar van de kamer waar u woonde. U kon niet naar huis terug en ging bij een lama in Jorpati verblijven. Omdat u vreesde dat de politie u zou arresteren en naar Tibet zou terug sturen en omdat u de Maoïsten vreesde vertrok u op 18/06/2010 naar Delhi in India. De volgende nam u daar het vliegtuig naar Parijs. Op 20/06/2010 reisde u per auto door naar België. Op 21/06/2010 vroeg u asiel aan. Ter staving van uw asielrelaas legde u volgende documenten neer: uw "Green Book", een geboortecertificaat van de "Tibetan Refugee Welfare Office" en een attest van de "Tibetan Refugee Welfare Office".

B.Motivering

Na het gehoor door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) dient te worden vastgesteld dat u de hoedanigheid van Vluchteling niet kan worden verleend. Eerst en vooral kan er geen geloof worden gehecht aan uw verklaring dat u het kind bent van Tibetaans vluchtelingen die in 1980 de Volksrepubliek China ontvluchtten. Daarmee kan ook geen geloof worden gehecht aan uw vluchtrelaas dat onlosmakelijk met uw afkomst van Tibetaanse vluchtelingen is verbonden. U weet immers zo goed als niets af van uw ouders herkomst uit Tibet noch van Tibet zelf. Zo verklaarde u dat uw ouders in Dingri zijn geboren en dat Dingri een klein dorp is (CGVS p. 4). Volgens de informatie toegevoegd aan het administratief dossier is Dingri echter een kleine stad. Waar in Tibet Dingri is gesitueerd wist u niet. In welk deel dat Dingri ligt volgens de traditionele opdeling van Tibet of in welk administratief deel van China het ligt wist u evenmin. U heeft zich hierover ook nooit geïnformeerd (CGVS p. 12). Over de redenen waarom uw ouders Tibet hebben verlaten, bleef u heel vaag. U verklaarde dat er ieder jaar demonstraties waren, dat er veel mensen werden gearresteerd en gedood en dat er een oorlog gaande was. Verder kon u de redenen niet toelichten. Gevraagd naar hoe de situatie toen was in Tibet kon u enkel antwoorden dat het "slecht" was. Ook over deze zaken heeft u zich nooit verder geïnformeerd (CGVS p. 5). In welke delen Tibet traditioneel is opgedeeld wist u niet noch over welke Chinese provincies of eenheden op provinciaal niveau Tibet tegenwoordig is verspreid. In welke Chinese provincies er allemaal Tibetanen wonen wist u evenmin. Behalve Lhasa kon u geen andere steden opgeven in Tibet. Evenmin kon u enig klooster in Tibet benoemen. Hoe de situatie tegenwoordig is in Tibet en welke problemen de Tibetanen er kennen wist u tevens niet. Waarom 10 maart een speciale dag is voor de Tibetanen en waarom ze precies die dag jaarlijks demonstreren wist u evenmin (CGVS pp. 10-12). Dat u over deze zaken niet op de hoogte bent en u er zich nooit over informeerde toont een dermate grote desinteresse aan in uw en uw ouders achtergrond dat er geen geloof meer kan worden gehecht aan uw afkomst van Tibetaanse vluchtelingen die in 1980 de Volksrepubliek ontvluchtten. U kunt het feit dat uw ouders van Tibet afkomstig zouden zijn ook niet aantonen. Nochtans verklaarde u dat uw vader over een "Tibetaanse" "citizenship card" zou beschikken (CGVS p. 6). Tot slot moet wat betreft uw afkomst nog worden gewezen op het feit dat u het gehoor verkoos af te leggen in het Nepalees en verklaarde maar een heel beperkte kennis te hebben van het Tibetaans ondanks het feit dat uw moeder tot uw tiende à twaalfde levensjaar Tibetaans sprak met u en uw vader zowel Tibetaans als Nepalees met u sprak (CGVS pp. 6-7, bijlage 26).

Dat u niet weet waarom 10 maart een speciale dag is voor de Tibetanen, waarom ze precies die dag jaarlijks demonstreren, hoe de huidige situatie is in Tibet en welke problemen de Tibetanen er nu kennen, maakt ook het feit dat u jaarlijks op 10 maart zou hebben gedemonstreerd ongeloofwaardig (CGVS p. 6). Daarmee kan dan ook geen geloof worden gehecht aan het feit dat u twee keer bent gearresteerd, één keer tijdens een betoging op 10/03/2010 en één keer twee maanden later omdat de politie dacht dat jullie zouden betogen. Dienaangaande dient te worden opgemerkt dat uw verklaringen voor het CGVS ernstig afwijken van uw antwoorden in de vragenlijst die u invulde met de hulp van een medewerker van DVZ en ondertekende nadat ze u in het Nepalees werd voorgelezen. Voor het CGVS verklaarde u aanvankelijk dat u aangaande de arrestatie op 10/05/2010 werd gearresteerd omdat u Tibetaanse gasten had en de politie dacht dat jullie gingen demonstreren (CGVS p. 12). In uw vragenlijst had u echter verklaard dat het was omdat ze u van prostitutie verdachten (vragenlijst p. 2). Pas na confrontatie hiermee verklaarde u dat het om beide redenen was. Aangaande deze arrestatie verklaarde u voor het CGVS aanvankelijk dat ze twee weken na uw vrijlating na de arrestatie tijdens de betoging op 10/03/2010 plaatsvond (CGVS p. 12). In uw antwoorden in de vragenlijst had u echter verkondigd dat het op 10/05/2010 was. Pas na confrontatie hiermee verklaarde u dat het inderdaad zo was. Nochtans had u eerder verklaard dat op 10/05/2010 de politie u kwam zoeken omdat er twee Tibetanen bij u logeerden maar dat u er niet was (CGVS p. 12). Pas nadat u hiermee werd geconfronteerd verklaarde u dat het later was (CGVS p. 13).

Gezien er geen geloof kan worden gehecht aan het feit dat u het kind bent van ouders die de Volksrepubliek China in 1980 ontvluchtten kan er ook geen geloof worden gehecht aan uw beweerde Chinese nationaliteit. Dit maakt dan ook uw vrees door de Nepalese politie naar de Volksrepubliek China te worden teruggestuurd ongeloofwaardig (CGVS pp. 12-13, 15).

Het feit dat er geen geloof kan worden gehecht aan het feit dat u een kind bent van Tibetaanse vluchtelingen ondermijnt ook de geloofwaardigheid van het feit dat de Maobadi uw ouders zouden hebben gedood omdat uw vader lid was van de "Tibet Office". Daarmee kan dan ook geen geloof worden gehecht aan het feit dat de Maobadi op zoek zouden zijn naar u omdat u tegen hen klacht neerlegde bij de politie (CGVS pp. 4-5, 13-15). De ongeloofwaardigheid van dit deel van uw vluchtmotieven wordt verder bevestigd doordat u eigenlijk niet weet wat de "Nelen Khang" is. U verklaarde dat uw vader daar lid van was, dat uw ouders daarom werden dood geschoten en dat de Engelse vertaling ervan "Tibet Office" is wat volgens de informatie toegevoegd aan het administratief dossier helemaal zo niet is. Volgens deze informatie is het "Tibet Office" trouwens een ander kantoor. Dienaangaande dient ook te worden opgemerkt dat u niet wist wat de Nelen Khang in Kathmandu doet behalve het bijhouden van informatie over Tibetanen van Tibet en het organiseren van meetings (CGVS pp. 10-11).

Ook dient te worden opgemerkt dat u geen enkel begin van bewijs aangaande uw vluchtmotieven kan neerleggen. Zo kunt u niet enkel niet aantonen dat uw ouders daadwerkelijk van Tibet afkomstig zijn maar evenmin toont u aan dat u twee keer werd gearresteerd, dat uw ouders werden doodgeschoten door de Maobadi en dat u daarvoor klacht hebt neergelegd bij de politie.

U staaft evenmin uw reisweg en -data. U verklaarde voor het CGVS (CGVS p. 9) dat u op 09/06/2010 naar Delhi trok en op 19/06/2010 het vliegtuig nam naar Parijs. Bij de DVZ (punt 34) had u echter verklaard dat u op 18/06/2010 naar Kathmandu ging en de volgende dag het vliegtuig nam. Hiermee geconfronteerd verklaarde u dat u de 18de naar Delhi vertrok en negen à tien dagen in Delhi verbleef. Gevraagd wanneer u dan Delhi verliet verklaarde u dat dat op 19/06/2010 was. Ermee geconfronteerd dat u dan maar één nacht in Delhi verbleef verklaarde u dat dat inderdaad zo was. Toen u werd duidelijk gemaakt dat er een groot verschil is tussen één nacht en tien dagen verklaarde u dan weer dat u voor de 18de al eens naar Delhi ging en er toen negen à tien dagen verbleef. Deze steeds wijzigende en onsamenvangende verklaringen over uw reisdata wijzen duidelijk op de ongeloofwaardigheid ervan en laten het CGVS toe te vermoeden dat u Nepal al vroeger hebt verlaten. Het feit dat uw documenten dateren van 2002 en 2004 en u na 31/03/2005 volgens uw "Green Book" geen bijdragen meer betaalde aan de Centrale Tibetaanse administratie (CTA) wijzen ook in die richting. Verder verklaarde u met een Indisch paspoort te zijn gereisd op naam van Sita Limbu (CGVS p. 9). Bij de DVZ (punt 33) had u echter verklaard dat het een vervalst Nepalees paspoort was. De geboorteplaats vermeld in het paspoort kon u niet exact opgeven en u wist niet welk visum er in was aangebracht. U verklaarde dat de smokkelaar uw paspoort toonde aan de grenscontrole op de luchthaven in Parijs en dat hij de vragen beantwoordde. Volgens de informatie toegevoegd aan het administratief dossier wordt iedereen er echter individueel gecontroleerd. Deze zaken laten het CGVS toe op een gereede wijze te vermoeden dat u met uw persoonlijke, legale documenten bent gereisd en

dat u deze documenten achterhoudt om voor de Belgische autoriteiten uw werkelijke identiteit en reisroute, en -data te verhullen.

Aldus dient het CGVS vast te stellen dat u er niet in bent geslaagd om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

De documenten die u neerlegde zijn niet van dien aard dat ze de appreciatie van uw vluchtmotieven door het CGVS in de positieve zin kunnen ombuigen, ze weerleggen immers niet van bovenstaande vaststellingen. Uw "Green Book," bewijst dat u bijdragen betaalde aan Centrale Tibetaanse Administratie (CTA) in ballingschap. Er dient over dit document te worden opgemerkt dat, volgens de informatie toegevoegd aan het administratief dossier, de informatie nodig om het document uit te reiken doorgaans wordt verkregen op basis van de verklaringen van de aanvrager van het document tijdens een interview. Gezien u over geen documenten beschikte en uw ouders volgens uw geboortecertificaat niet over een Green Book beschikten is dit bij u zeker het geval. Het "Green Book" is geen document uitgereikt door een officiële instantie. Dergelijke documenten kunnen het begin van bewijs vormen van de identiteit van een persoon zoals vastgesteld door de CTA indien ze gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen wat in casu niet het geval is. Het attest van de "Tibetan Refugee Welfare Office" stelt dat u op 05/07/2004 in Kathmandu woonde. U hebt echter verklaard dat u toen in Chalsa in Solokhumbu woonde (CGVS p. 2; DVZ punt 8). Het geboortecertificaat van het zelfde bureau vormt een begin van bewijs dat u in Kathmandu, Nepal bent geboren. Er dient echter te worden opgemerkt dat het bevreemdend te noemen is dat u dit document tijdens het gehoor voor het CGVS kon neerleggen. U verklaarde immers bij de DVZ (punt 21) dat u nooit een geboorteakte hebt gehad terwijl dit document gedateerd is op 05/07/2004. De vaststellingen betreffende beide documenten doen afbreuk aan de op zich al relatieve waarde van dergelijke niet door een officiële autoriteit uitgereikte documenten.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de grondigheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95*). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoekster stelt zich niet akkoord te kunnen verklaren met de bestreden beslissing en onderwerpt de in de bestreden beslissing opgenomen vaststellingen en tegenstrijdigheden aan een inhoudelijke kritiek. Aldus voert verzoekster de schending aan van de materiële motiveringsplicht zodat het middel vanuit dit oogpunt zal worden onderzocht.

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. Verzoekster *"betwist de argumenten van het cgvs"* en *"meent dat er geen discussie meer kan bestaan over het feit of zij voldoet aan de criteria van de conventie van Genève om erkend te worden als politiek vluchteling"*.

3.2. Voor iedere vorm van internationale bescherming, zowel voor de status van vluchteling als voor de subsidiaire bescherming, berust de plicht tot medewerking alsook de bewijslast op de asielaanvrager. Deze dient ter staving van het verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk alle elementen die nuttig zijn voor de beoordeling van de asielaanvraag in te dienen. Deze elementen behelzen, naast coherente en gegronde verklaringen, onder meer alle documenten van verzoekende partij, ook van relevante familieleden, met betrekking tot identiteit, nationaliteit, landen en plaatsen van

eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten (richtlijnconforme interpretatie van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet met artikel 4, lid 1 en 2 van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004). Bij het ontbreken van deze elementen dient een aannemelijke verklaring gegeven te worden. (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, §§ 195 en 196). De Belgische asielinstanties moeten niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de asielinstanties zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136.692). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De verklaringen moeten plausibel zijn en niet in strijd met algemeen bekende feiten.

3.3. Verzoekster verklaart Nepal te zijn ontvlucht omdat zij er als Tibetaanse vluchteling uit China zowel door de maobadi als door de politie geïdendeerd werd. Verzoekster toont niet aan ooit de Chinese nationaliteit te hebben verkregen, noch bekend te zijn bij de Chinese (diplomatieke) autoriteiten. Verzoekster is geboren in Nepal en is er opgegroeid. Ze toont dan ook niet aan dat haar land van herkomst de Volksrepubliek China zou zijn. Dit klemt te meer nu verzoekster evenmin aannemelijk maakt de dochter te zijn van Chinees-Tibetaanse bannelingen. Immers de geloofwaardigheid van deze aangemeten herkomst wordt ondergraven door haar manifeste onbekendheid met Tibet. Verzoekster kent geen geografische gegevens over Tibet, noch -naast Lhasa- geen Tibetaanse steden. Evenmin is ze bekend met religieuze elementen, kloosters of bijzonderheden over de Penchen Lama. Ten slotte kan verzoekster evenmin de actuele situatie en de huidige problemen van de Tibetanen enigszins toelichten en verder is ze onbekend met de Nelen Khang.

Verzoekster wijst op het CEDOCA-antwoorddocument cn 2004-053w en poneert dat de motivering van de bestreden beslissing in strijd is met dit antwoorddocument daar waar deze stelt "*dat het bevreemdend is dat zij niet veel over dit centrum inhoudelijk kan vertellen*" nu uit dit antwoorddocument zou blijken dat niet alle Tibetanen afweten van de Nelen Khang en er zich laten registreren. Uit het administratief dossier blijkt echter dat de CGVS zich in dit verband heeft gebaseerd op CEDOCA-antwoorddocument cn 2002-071w, waaruit blijkt dat "*Op enkele individuen na*" alle Tibetanen in Nepal op de hoogte zijn van het bestaan van de Nelen Khang. De Raad ziet hoe dan ook in casu het nut niet in van het argument dat er een kleine groep Tibetanen kan bestaan die niet op de hoogte zijn van het bestaan van de Nelen Khang en er zich dan ook niet laten registreren. Immers verzoekster wordt niet verweten niet op de hoogte te zijn van het bestaan van de Nelen Khang, maar wel dat zij deze onvoldoende kon toelichten. Verzoeksters bewering "*wel degelijk kennis van het reception centre*" te hebben, met name "*dat deze organisatie zich bezig houdt met het registreren van Tibetanen en het organiseren van activiteiten voor de Tibetanen*" kan niet blijken uit het administratief dossier. Verzoeksters toelichting van de Nelen Khang was beperkt tot "*Houdt informatie bij over Tibetanen van Tibet, meetings, enz*" (gehoorverslag CGVS, p.11) wat bezwaarlijk kan wijzen op een afdoende kennis. Ter terechtzitting verklaart verzoekster daarenboven dat de Nelen Khang een instelling is met een tiental aanhangers en uit het CGVS-verhoor blijkt dat verzoekster meent dat haar vader bij een kleine verboden Tibetaanse partij 'de Nelen Khang' aansloot en haar ouders net werden vermoord omwille van het lidmaatschap van haar vader van de Nelen Khang. Verzoekster bevestigt dit ter terechtzitting en ondergraaft aldus volledig haar betrokkenheid bij de Chinees-Tibetaanse gemeenschap.

3.4. Verzoekster betwist haar onbekendheid met de Tibetaanse gemeenschap niet. Ze tracht deze te verklaren doordat zij "*naar school is gegaan en is opgegroeid met de Nepalese gewoontes en tradities. Dat dit ook de reden is waarom verzoekster een beperkte kennis heeft van de Tibetaanse tradities*" maar gaat hiermee in tegen haar eerdere verklaringen in zowel de vragenlijst als op het verhoor op het CGVS, dat ze nooit naar school is geweest (gehoorverslag CGVS, p.3). Hoe dan ook toont verzoekster niet aan dat de Nepalese samenleving haar ervan weerhield om op eigen initiatief (achtergrond)informatie te vergaren over haar persoonlijke problemen, te meer daar dit de aanleiding was voor haar vlucht naar Europa om er internationale bescherming aan te vragen. In tegenstelling tot wat het verzoekschrift beweert, laten verzoeksters voorgehouden problemen omwille van haar Tibetaanse etnie toe te verwachten dat zij zich zou informeren naar de achterliggende politiek die de aanleiding vormt van haar problemen, minstens op de hoogte te zijn van de herkomst van haar ouders en van de situatie die haar persoonlijk raakt. Dat verzoekster bovendien beweert politiek actief te zijn geweest, deelnam aan betogingen, meermaals werd gearresteerd en opgesloten, en door de autoriteiten als een dermate groot

gevaar werd beschouwd dat zijn diende te vluchten, maakt haar manifeste onwetendheid totaal onaanvaardbaar. Verzoeksters verklaringen komen manifest verzonnen voor.

3.4.1. Aangezien verzoekster geen Chinese nationaliteit aantoont, noch een band met de Tibetaanse gemeenschap in Nepal, kan evenmin verbazen dat ze het belang niet kent van de belangrijke dag van 10 maart, noch het Tibetaans voldoende spreekt om er een gesprek in te voeren. Aldus kan evenmin worden aangenomen dat verzoekster jaarlijks meebetoogde op 10 maart. Verzoekster toont de waarachtigheid van haar profiel niet aan. De neergelegde documenten, met name een green book, een geboortecertificaat en attest uitgereikt door de "Tibetan Refugee Welfare Office" worden dan ook niet ondersteund door geloofwaardige verklaringen.

Uit het administratief dossier blijkt bovendien dat verzoekster op de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde over geen documenten te beschikken, dit herhaalde op het CGVS en uiteindelijk pas documenten neerlegde toen de dossierbehandelaar vroeg naar de inhoud van de briefomslag die ze op het verhoor bijhad (gehoorverslag CGVS, p.9). Verzoekster argumenteert dat *"Het feit dat zij haar geboorteakte bij zich heeft en dat dit niet zo geakteerd is tijdens het eerste interview op DVZ zegt mogelijks iets over de wijze waarop dit interview is verlopen doch niet over verzoekster, die er toch geen belang bij heeft te zeggen dat ze hierover niet beschikt om dan nadien dit neer te leggen als stuk."* Uit het verslag van de Dienst Vreemdelingenzaken blijkt echter dat verzoekster duidelijk en ondubbelzinnig verklaarde dat zij *"Heeft nooit documenten gehad (ook geen geboorteakte), thuis geboren"* en kan geenszins worden afgeleid dat er taal- of communicatieproblemen plaatsvonden. Bovendien werd het verslag op het einde van het verhoor aan verzoekster voorgelezen en ondertekende zij het voor akkoord. De blote en louter hypothetische bewering dat haar verklaringen foutief genoteerd werden, missen dan ook grondslag. Verzoekster licht niet toe hoe ze een green book kon bemachtigen nu ze over geen documenten beschikte en geheel onbekend is met Tibet, de Tibetaanse cultuur en problematiek. Verder kan evenmin overtuigen dat verzoekster dit document zelf verkreeg nu ze het nauwelijks kon toelichten en de essentie ervan niet kende. Ook de inhoud van de stukken uitgereikt door het "Tibetan Refugee Welfare Office" bevatten elementaire gegevens in strijd is met verzoeksters verklaringen, met name inzake haar vroegere woonplaats en inzake de documenten waarover zij alsdan zou beschikken. Daargelaten de frauduleuze inslag van de neergelegde stukken, kunnen deze verzoeksters asielrelaas niet staven nu het, zoals de commissaris-generaal terecht opmerkt, geen officiële documenten zijn die werden opgesteld door Tibetaanse instanties in ballingschap. Verzoekster toont dan ook niet aan dat de neergelegde stukken enige bewijswaarde hebben.

3.5. Verzoekster adstrueert ten slotte evenmin haar reisweg terwijl zij, aangezien zij met het vliegtuig naar Europa reisde, op zijn minst in het bezit moet zijn geweest van een vliegtuigticket, instapkaart of bagagelabel waaruit kan blijken met welke vlucht, wanneer en waar zij in Europa is aangekomen. Verzoeksters verklaringen inzake haar reisweg kunnen evenmin overtuigen. Verzoekster legde immers flagrant tegenstrijdige verklaringen af inzake het traject waarlangs zij naar Europa reisde, nu zij op de DVZ verklaarde via Kathmandu te hebben gereisd, en op het CGVS via Delhi. Het is een feit van algemene bekendheid dat passagiers op internationale luchthavens herhaaldelijk en op systematische wijze onderworpen worden aan strenge en individuele controles van identiteits- en reisdocumenten. Verzoekster argumenteert dat zij *"werd wel individueel gecontroleerd doch de agent hielp haar bij de doorgang en de binnenkomst in Frankrijk. Het is niet omdat ze hulp kreeg dat er geen individuele controle is."* Uit het gehoorverslag blijkt dat verzoekster echter verklaarde dat haar *"Paspoort werd getoond door de smokkelaar"*, dat de smokkelaar alle vragen beantwoordde en dat zij zelf *"werd niet ondervraagd"* (gehoorverslag CGVS, p.10), wat bezwaarlijk als een grondige, individuele controle kan worden beschouwd en uitgesloten is volgens algemene informatie toegevoegd aan het administratief dossier. Voorgaande vaststellingen ondermijnen verzoeksters algehele geloofwaardigheid, in het bijzonder van haar voorgehouden illegale reisweg en beweringen geen (identiteits-)documenten te kunnen voorleggen.

3.6. Wat de algemene informatie en de verwijzingen naar *"recente mediaberichtgeving"* en de *"Algemene informatie"* van *"Amnesty"* en *"Refworld"* in het verzoekschrift betreft, benadrukt de Raad dat het niet volstaat te verwijzen naar de algemene situatie in het voorgehouden land van herkomst en algemene informatie dienaangaande om aan te tonen dat verzoekster in haar land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient in concreto te worden

aangetoond en verzoeker blijft hier in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr.121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480).

3.7. De door de commissaris-generaal correct weergegeven vaagheden en omissies raken de kern van het relaas en zijn pertinent. Voor het bestaan ervan wordt geen redelijk aanvaardbare verklaring gegeven. Van een kandidaat-vluchteling mag worden verwacht dat hij voor de diverse asielinstanties coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt en dat hij de feiten die de aanleiding vormen van zijn vlucht uit zijn land van herkomst op een zorgvuldige, nauwkeurige en geloofwaardige wijze weergeeft, zodat op grond hiervan kan nagegaan worden of er aanwijzingen zijn om te besluiten tot het bestaan van een risico voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. De Raad dient vast te stellen na een grondig heronderzoek van de stukken uit het administratief dossier dat de commissaris-generaal terecht tot de ongelooftwaardigheid van het relaas heeft besloten.

3.8. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. Verzoekster meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet).

4.2. Waar verzoekster meent dat *"het CGVS in haar beslissing onzorgvuldig is te werk gegaan en in gebreke blijft te motiveren waarom verzoekster niet in aanmerking komt voor het subsidiaire beschermingsstatuut"*, gaat zij eraan voorbij dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissing heeft besloten tot de niet toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Het feit dat deze motieven geheel of gedeeltelijk gelijklopend zijn met de motieven die de weigering van de vluchtelingenstatus schragen, betekent niet dat de beslissing omtrent de subsidiaire beschermingsstatus niet afdoende gemotiveerd zou zijn (RvV 28 mei 2008, nr. 11.903). Verzoekster kan dan ook evenmin worden bijgetreden waar zij meent dat haar dossier *"dient teruggestuurd te worden naar het cgvs voor verder onderzoek hieromtrent"*.

4.3. Wat betreft de subsidiaire bescherming kan de Raad slechts vaststellen dat verzoeksters verklaringen bedrieglijk zijn. Het volstaat niet te poneren een bepaalde nationaliteit te bezitten zonder dit te ondersteunen met deugdelijke argumenten en stukken. Verzoeksters verklaringen zijn geheel ontoereikend om een Chinese nationaliteit aan te tonen en de neergelegde documenten zijn gefabriceerd ter staving van een verzonnen profiel. Er kan slechts vastgesteld worden dat verzoekster afkomstig is uit Nepal, doch niet dat zij de dochter is van Chinees-Tibetaanse bannelingen. Noch uit verzoeksters verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006. Wat artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet betreft, benadrukt de Raad dat, aangezien verzoeksters voorgehouden Tibetaanse etnie geenszins kan overtuigen, zij evenmin aannemelijk maakt dat haar vraag om subsidiaire bescherming dient te worden afgewogen ten opzichte van de situatie in Tibet in de Volksrepubliek China.

5. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

6. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien juli tweeduizend en elf door:

mevr. K. DECLERCK, wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK